turism

14 ZILE FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU IARNA, PE CRESTELE CARPAȚILOR MERIDIONALI

(Urmare din pag. 1)

pe soare, dar noaptea vîntul a scuturat puternic cabana, făcînd să-i troznească lemnăria.

3 februarie : zi vîntoasă și fără vizibilitate. La trecerea dintre vîrful Paltinu și Laița, se rupe o talpă de zăpadă și conducătorul echipei, Schenn Matei, pornește cu ea spre Valea Doamnei. Reușește, totuși, să se oprească după 40 m și urcă, apoi, la creastă vesel și plin de voie bună. **„M-au chemat Doamnele"**, spunea el.

Lacul Călțun, acoperit acum de o gheață albastră-vînătă, ni se pare sinistru, iar peretele Călțunul, care apare printre cețuri, înfricoșător. Totul este mohorît și rece. Doar vîntul pare mai vesel : trece fluierînd peste creasta fierăstruită dintre vîrfurile Călțunul și Negoiul.

În căldarea Văii Laița găsim zăpadă foarte mare și periculoasă. Străbatem, totuși, 200 m și apoi, din cauza unei crăpături apărute în zăpadă, renunțăm să trecem prin Strunga Dracului și atacăm peretele spre creasta Călțunului. În acest fel, trecem pe versantul sudic al muntelui. Dacă a fost bine sau rău ce am făcut nu pot spune ; cert este că, după aceasta, ne-am cățărat timp de trei ore peste obstacolele ce ne stăteau în față, reușind în cele din urmă să ajungem pe vîrful Negoiul.

Noaptea ne surprinde în valea Izvorul Negoiului, unde ne montăm cortul la adăpost. A fost ultima noapte liniștită.

Dimineața găsim o nouă variantă, ca să evităm Muchia Sărății : urcăm pe creasta sudică a Serbotei pînă pe vîrful acesteia, unde găsim urmele alpiniștilor hunedoreni, care străbat și ei creasta meridională, dar în sens invers.

Din acest loc, începe să se dezlănțuie un adevărat uragan. Zilele de 4, 5, 6 și 7 februarie sînt pline de peripeții. După ce trecem cu bine șaua Scara, ne angajăm pe versantul sudic al vîrfului cu același nume, unde doi din cei patru membri ai echipei sînt luați de o avalanșă uriașă. Nicolae Nagy este smuls chiar de lîngă mine. A pornit pe o lespede mare de zăpadă, navigînd prin ceață, așa cum alunecă pe apă cîte un sloi. L-am văzut cum se agita să se oprească, dar apoi l-au înghițit ceața și abisul. Zăpada care se scurge cu furie pe lîngă mine, vuiește înspăimîntător. După cîteva secunde totul se liniștește. Dar iată că, de jos, auzim strigătele de bucurie ale mezinului : **„Uraaaa ! A fost extraordinar... ! Dar veniți fuga la mine că nu pot ieși din zăpadă".** După altimetrul nostru, el coborîse în mai puțin de zece secunde, o diferență de nivel de 200 metri.

L-am scos din zăpadă. Era vesel, dar puțin nervos. Ne reproșa că nici de data aceasta nu a putut vedea o avalanșă dezlănțuită. Își dorea să fie spectator și nu implicat într-o asemenea calamitate. Revenind sub linia crestei, îl vedem pe Schenn Matei scuturîndu-se de zăpadă ; fusese și el prins de lavină și tîrît vreo 60—80 m.

După această întîmplare, entuziasmul nostru a scăzut. Începusem să ne îndoim de reușita noastră. Situația era, într-adevăr, critică. Pînă la creastă mai aveam puțin de urcat, dar zăpada suspendată deasupra noastră prezenta crăpături în toate direcțiile, ceea ce era un indiciu de pericol iminent. Drumul ce trebuia să-l urmăm în continuare urca o vreme și apoi, pentru a evita vîrful Girbova, trecea numai pe versantul sudic, unde după cum am arătat, era o zăpadă propice formării avalanșelor.

Cu mari riscuri, reușim să ieșim din capcana în care eram prinși și instalăm, în faptul zilei de rezervă și ele sînt pe terminate. Legați cu fringhia trecem de la o stîncă la alta, cățărîndu-ne, traversînd sau spărgînd cu colțarul crusta de gheață ce acoperă, prin unele locuri, fața muntelui.

O traversare ne obligă să trecem pe sub un jgheab prin care se scurge continuu o pulbere de zăpadă, care ne face albi de parcă am fi morari. Ceva mai jos de aceasta, peretele se sfîrșește, lăsînd sub el ceva imperceptibil prin vălul ceții ; era fața plină de zăpadă ce sfîrșea în căldarea Avrigului.

Din nou ne amenință o avalanșă. Primul pleacă Chivu Dumitru — „motorul" echipei. Eu îl asigur cu fringhia trecută pe după schiuri. 1... 2... 15 pași și gata ! O bufnitură și zăpada pleacă ; îl țin zdravăn în fringhie și Chivu se oprește. Nimic deosebit, nici cel puțin emoții. Zăpada ne plecase de la picioare, dar schiurile și bețele mele fuseseră luate ca zălog. Nu le-am mai găsit și de atunci echipa a fost obligată să meargă mai departe fără să folosească schiurile.

„La Bilea sosim pe soare, dar noaptea vîntul a scuturat puternic cabana..."

Ajunși pe lacul Avrig îi vedem bine conturul prin zăpada ce crăpase în jurul lui. De la lacul Avrig la cabana Surul se fac vara 2–3 ore. Noi am făcut două zile. Trecerea peste vîrful Budislavul a fost cea mai frumoasă zi de alpinism : 800 m distanță în 5 ore de luptă cu un vînt ce ne-a tăvălit de sute de ori peste carapacea de gheață ce acoperea muntele.

7 februarie : dormim în căldarea nordică de sub șaua Budislavului. Dimineața la ora 4, în bubuitul necruțător al pînzei cortului, agitată de vînt, tovarășii mei de echipă îmi cîntă **„Mulți ani trăiască !"** În ziua aceea împlineam 54 de ani. Urarea lor m-a impresionat.

La cabana Surul ajungem în aceeași zi. Cabanierul, plecat după alimente, lipsea, dar Nicolae – un băietan de 16 ani – ne-a primit bucuros. Am încheiat aici un prim capitol din expediția noastră. La adăpost și căldură ne bucurăm din nou de frumusețea iernii, de dărnicia ei și a muntelui, care ne prilejuise cîteva zile de alpinism adevărat, mult dorite de fiecare dintre noi.

În prezent, ne aflăm pe creasta munților dintre Olt și Jiu, care prezintă obstacole mai puțin dificile.

serii, cel mai alpin bivuac pe creasta îngustă și stîncoasă a vîrfului Girbova. Locul este atît de strîmt, încît o ancoră a cortului trebuie să o fixăm cu schiul chiar în cornișa crestei. Urmează o noapte de pomină. Vîntul ne scutură cortul, mai-mai să-l sfîșie. Adăpostul nostru rămîne întreg, dar îl găsim îmbrăcat complet în chiciură.

Ziua următoare o petrecem pe același vîrf, dezamăgiți că — din cauza viscolului — nu putem înainta pe linia crestei decît circa 400 m. 6 februarie ne găsește în plină tatonare pe peretele Girbovei. Trebuie să coborîm în căldarea lacului Avrig cu orice chip, deoarece de două zile mîncăm din provizii.

HOTĂRÎRI IMPORTANTE ADOPTATE DE BIROUL F.R.T.A.

În ultima ședință a Biroului Federației române de turism-alpinism au fost adoptate importante hotăriri privind activitatea de orientare turistică și alpinism pe anul în curs. Menționăm dintre acestea : aprobarea regulamentelor campionatelor republicane de orientare turistică (individuale, pe echipe, ștafete – seniori și juniori) pe perioada 1969–1972.

În domeniul alpinismului, prin noul regulament aprobat pentru campionatul republican, se rezolvă un vechi deziderat al alpiniștilor din țara noastră : renunțarea la cronometru și introducerea unor probe tehnice în conformitate cu cerințele alpinismului mondial. Spre deosebire de trecut, acest regulament se va aplica pe o perioadă de 4 ani, oferind stabilitate și continuitate în competițiile ce vor avea loc.

Un fapt îmbucurător constatat în această ședință este creșterea simțitoare a concursurilor — „Cupe interjudețene" — prevăzute pentru anul 1969. O dată cu aprobarea lor, biroul federal a stabilit și măsurile corespunzătoare pentru buna desfășurare a acestor concursuri, precizînd totodată că organizarea lor este condiționată de ținerea etapelor de campionat.

În cadrul aceleiași ședințe s-au stabilit măsuri privind acordarea clasificărilor sportive, transferările de sportivi și s-au luat în discuție unele abateri.

Urmărind în mod consecvent respectarea disciplinei, a normelor de etică sportivă, biroul F.R.T.A. a sancționat cu mustrare pe arbitrii Dumitru Iancu și Paul Simionescu, pentru comportări necorespunzătoare avute în decursul sezonului trecut.

Dumitru CERCHEZEANU
membru în biroul F.R.T.A.

AU ÎNCEPUT CAMPIONATELE REPUBLICANE DE SENIORI

O dată cu primul sunet de gong ce a răsunat în sala de festivități a clubului Grivița Roșie, s-a dat startul în campionatul republican de box al seniorilor pe anul 1969, etapa pe municipiul București. În meci vedetă s-au întîlnit „semimijlociii" **A. Popa** (Voința) și **D. Filip** (Steaua). Ei au oferit o partidă extrem de disputată, în care s-au schimbat lovituri dure la corp și figură. Stelistul a recepționat mai multe lovituri în plin, dar tenacitatea și rezistența l-au ajutat să termine meciul în picioare. Juriul i-a acordat chiar victoria la puncte.

O decizie pripită și eronată, care a stîrnit protestele publicului, a fost dată de arbitrul de ring Marin Stănescu în meciul în care Ion Dan (Olimpia) a fost abandonat în fața lui Gh. Palanga (Metalul) sub acuzația de „tineri repetate". Un meci frumos, disputat în limitele sportivității, a fost oferit de „semiușorii" Gh. Boț (Voința) și A. Bădică (Rapid), în care primul a obținut decizia la puncte. Iată celelalte rezultate tehnice : **cat. mușcă :** T. Costache (Rapid) b. ab. Gh. Filipescu (Energia), D-tru Vicol (Energia) b. ab. M. Hanu (Poșta) ; **cat. semiușoară :** I. Barbu (C.S.Ș.) b. ab. N. Niculescu (Semănătoarea), N. Lazăr (Olimpia) b.p. M. Irimeș (Universitatea) ; **cat. ușoară :** C. Ștefănescu (Olimpia) b.p. M. Pavelescu (Poșta) ; **cat. semimijlocie :** Gh. Andrei (Constructorul) b. ab. S. Brădeanu (Olimpia), N. Păun (Semănătoarea) b. ab. I. Dumitru (Olimpia). N. Dobre (C.S.Ș.) și M. Lazăr (Semănătoarea) cîștigă prin neprezentarea adversarilor.

Organizatorii de la clubul Grivița Roșie merită felicitări.

Florin SANDU
Aurel PĂPĂDIE
corespondenți

Vechile deficiențe se mențin totuși actuale

VECHILE DEFICIENȚE SE MENȚIN TOTUȘI ACTUALE

Recentele campionate republicane de atletism în sală ale seniorilor au oferit specialiștilor o seamă întreagă de aspecte care invită la discuții și analize profunde. Unul dintre acestea : slabele rezultate ale sprinterilor și cele ale aruncătorilor de greutate.

Solicitîndu-i părerea, antrenorul federal Gh. Zimbreșteanu ne-a spus, referindu-se la această situație :

„Făcînd abstracție de spectacolul în sine și de echilibrul de forțe dintre finaliști, cursa de 50 m plat a seniorilor a fost de un slab nivel valoric iar absența celor cîțiva juniori de talent a determinat și o participare săracă. Concluzia care se poate desprinde, de fapt, este tot cea veche... Sînt puțini acei antrenori care se ocupă cu precădere de alergările de viteză și de aceea rezultatele sprinterilor noștri sînt așa cum sînt ! Vasile Dumitrescu, cercetător la Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S., este unul dintre puținii specialiști români care depun o muncă intensă în această direcție și care au posibilitatea de a găsi atît căile metodice, dar și formele practice de organizare a pregătirii sprinterilor. Dar cu o singură floare...

În ceea ce privește aruncarea greutății, atît la fete cît și la băieți, situația este și în continuare alarmantă. Dacă Ana Sălăgean nu a mai participat la concurs valoarea competiției a scăzut la un nivel fără speranțe. Cauzele acestei situații par să fie : greșelile elementare de tehnică pe care aruncătoarele le-au deprins chiar de la bun început și pe care nimeni nu și le-a corijat o dată cu trecerea anilor, iar gabaritul și forța celor mai multe dintre atletele noastre nu au evoluat pe măsura așteptărilor. Campioana olimpică și recordmană mondială Margita Gummel are 176 cm înălțime și 81 de kilograme (indici care n-o fac să lase din comun !), deține un rezultat aproape incredibil– 19,61 m. El este consecința calităților fizice ale acestei atlete, a unei tehnici puse la punct pînă la cel mai neînsemnat detaliu, a unei pregătiri complexe, realizată integral. Am convingerea că și în țara noastră există suficiente elemente, necunoscute însă, cu o constituție morfologică asemănătoare celei a recordmanei lumii, și care printr-o pregătire atentă de la A la Z ar putea atinge într-o bună zi o valoare internațională. Deocamdată însă, ce avem la ora actuală nu ne oferă perspective prea clare. De aceea așteptăm acțiuni mai hotărîte, mai îndrăznețe și în orice caz mai eficiente din partea unor specialiști recunoscuți ca Nicolae Gurău, C-tin Crețu, Dan Serafim, Aurel Coman, Ion Sabău ș.a. pentru depistarea unor elemente tinere, dar și pentru unele precizări în metodica de învățare a aruncării greutății, de dezvoltare a forței. În felul acesta va fi ajutată și proba băieților care, în linii mari, a prezentat și prezintă aceleași deficiențe".

LA PORȚILE CONSACRĂRII

Marghiolița Matei bate cu insistență la porțile consacrării. Am văzut-o duminică, după concurs, radiind de fericire lîngă antrenorul ei, fostul internațional Alexandru Dincă. Un rezultat de 1,69 m pentru o junioară, care poate fi considerată practic ca începătoare, nu este desigur la îndemîna oricărei săritoare în înălțime.

L-am rugat pe antrenor să ne prezinte drumul în sport al tinerei sale atlete.

„Marghiolița Matei, ne-a spus Al. Dincă, **s-a născut în anul 1951** (NN. Va mai fi deci junioară și anul viitor cînd vor avea loc „europenele" de la Paris) **și este eleva profesorului Nic. Dordea, la Liceul nr. 10 din Galați. Cu patru ani în urmă mi-a adus-o Dordea pe stadion. De la bun început ea a vrut să devină săritoare în înălțime. Normal, am pus-o să sară, dar chiar la prima trecere a stachetei și-a fracturat brațul drept. Mai apoi, cu mîna în ghips, a venit totuși la antrenamente. După o lună, am pus-o din nou să sară. Și, ghinion, din nou o fractură. De data aceasta la celălalt braț. Eram pur și simplu disperat. optimismului, pe undeva a început să se teamă de săritură și de aceea am renunțat la înălțime și am pus-o să alerge. În 1967, de pildă, a înregistrat 2:38,9 pe 800 m și din toamna acelui an am reluat lecțiile la înălțime. De data aceasta am renunțat deliberat la stilul prin pășire și am învățat-o rostogolirea ventrală, la care aterizarea nu se mai face pe brațe. La concursul de sală al juniorilor, de anul trecut, ea s-a clasat pe locul IV cu 1,57 m. După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare."**

Dar ea, dimpotrivă, n-a disperat nici un moment. Mi-am dat seama însă că în pofida

Antrenorul Al. Dincă își felicită eleva pentru frumoasa izbîndă

Eugen Almer — 57,7 la 100 m liber !

La Reșița a avut loc primul concurs de înot al anului. Punctul de atracție al programului l-a constituit cursa de 100 m liber, la startul căreia s-au aliniat, printre alții, campionul țării, **H. Schier**, și tînărul **Eugen Almer** (15 ani). După trei lungimi (75 m), cei doi înotători se aflau la egalitate, și doar pe ultimii metri Schier s-a putut desprinde în cîștigător. Cronometrele au indicat : 57,2 pentru campionul României și 57,7 pentru Almer (nou record de sală pentru juniori), a 6-a performanță românească din toate timpurile.

Alte rezultate : Rodica Pătruică 1:25,3 — 100 m bras ; D. Wetterneck 5:36,3 la prima cursă de 400 m mixt din cariera sa ; Anca Andrei 66,8 la 100 m liber ; Siegrid Slecian 1:18,4 — 100 m delfin ; Dagmar Hluzin 1:13,2 — 100 m liber ; Ioana Sporea (11 ani) 1:24,4 — 100 m delfin ; Al. Barani 1:20,8 și D. Gropșan 1:21,2 la 100 m delfin.

A. RUDEANU
corespondent

● După aproape 10 săptămîni de „relache" am putut asista, în fine, la un nou concurs de înot în bazinul Floreasca din Capitală. Concurs ? Este un fel de a spune, pentru că tinerii înotători (8—12 ani) au urcat pe blocstarturi fără nici un fel de încălzire prealabilă. Motivul ? Piscina Floreasca este pusă duminica dimineața, pînă la ora 9, la dispoziția publicului, care a transformat-o într-un veritabil șirand de sezon (?!?). În asemenea condiții, nici nu mai putem vorbi despre cerințele elementare ale unui bazin înaintea oricărui gen (fie chiar cu caracter local) de întrecere sportivă. Orice comentariu în plus devine, credem, de prisos...

Cît privește premiera bucureșteană a înotătorilor, pentru a nu știm cîta oară vitregiți în singura lor bază sportivă din sezonul de iarnă, ne este aproape imposibil să facem vreo remarcă deosebită. Singurul rezultat care poate fi luat în considerație este cel al lui **Ilarion Sveț** (9 ani) 1:14,7 la 100 m liber — un nou record de sală pentru copiii de categoria C.

Revenind pe aceeași temă :

Gerul persistă ! De ce nu există gheață de bună calitate ?

Programate inițial pe pista Avîntul din Miercurea Ciuc (impracticabilă la una din turnante, din cauza lipsei de preocupare a proprietarilor ei), întrecerile „Cupei României" la patinaj viteză au fost mutate pe lacul Ciucaș, care — pregătit în pripă — a oferit concurenților o gheață necorespunzătoare. Alergînd pe o pistă cu denivelări, sportivii au făcut eforturi suplimentare, cerîndu-li-se, în plus, și multă agilitate, pentru a evita crăpăturile și ciupercile crescute în urma ninsorii. Slaba calitate a gheții a influențat în mod direct rezultatele tehnice.

Specialiștii și concurenții s-au plîns că pista din Miercurea Ciuc și, mai ales, cea din Tușnad, despre deficiențele căreia am mai scris, continuă, deși au existat fonduri și condiții bune de amenajare — ger, să nu fie gospodărite cum se cere, ceea ce ridică probleme organizării apropiatei finale pe țară a campionatelor naționale. Prin urmare, intervenția federației de specialitate este mai mult decît necesară.

Iată cîteva rezultate din „Cupa României" : **juniori 17-18 ani :** 500 m — L. Schreithofer (C.S.M. Cluj) 51,3; Eva Marcoș (Avîntul M. Ciuc) 60,3; **juniori 15-16 ani :** 500 m — C. Gall (Mureșul Tg. M.) 53,1; Elisabeta Szakacs (Mureșul Tg. M.) 63,1; **Seniori :** 500 m — V. Sotirescu (Din. Buc.) 48,3; Crista Tracher (Din. Brașov) și Maria Tașnadi (Din. Buc.) 55,6. Seniorii Maria Tașnadi și Victor Sotirescu, ocupanții primelor locuri în clasamentele generale, au cucerit invidiatul trofeu.

Tr. IOANIȚESCU

SĂRITURA DE AUR

„Stacheta, o mută chemare;
Pămîntul învins sub picioare"
(V. Teodorescu)

Șerban Ioan, blondul săritor de la Clubul atletic universitar, a reușit simbătă seara cel mai înalt zbor din istoria atletismului românesc. Avîntat impetuos spre tărîi, trupul său a ocolit cu eleganță stacheta de metal așezată pe suporții ei la doi metri și șaisprezece centimetri deasupra pămîntului.

Într-o probă atletică atît de severă, cum este săritura în înălțime, fiecare centimetru, fiecare jumătate de centimetru peste record cere luni și ani de zile de efort, cere multă stăruință, pentru că lupta cu legile atracției și cu limitele efortului omenesc este aici mai fățișă ca oriunde. Gravitația trebuie înfrîntă nu oricum, ci deschis, printr-un salt formidabil pe verticală. De aceea, șase centimetri peste recordul republican pe teren acoperit și patru centimetri peste cel din aer liber, smuls într-o singură seară de iarnă reprezintă un eveniment unic în ultimii zece-cincisprezece ani și, poate, chiar în întreaga istorie a atletismului nostru.

De trei ori la rînd tînărul atlet s-a învins pe sine însuși și a învins vechile sale performanțe, contractînd timpul de ani dintre recorduri în cîteva minute memorabile. Cîteva sute de spectatori cu inimile tinere au aplaudat îndelung victoria sportivului din arenă, în vreme ce acesta mulțumea celor două tribune cu o ușoară aplecare a capului și cerea, cu un semn al mîinii, liniște pentru ultimul salt, către doi metri și optsprezece centimetri. De data aceasta, stacheta atinsă a căzut de pe suporții ei. **„Ultima ștachetă** — scria Iolanda Balaș — **cade întotdeauna. Iar în această ultimă încercare se află veșnica nemulțumire a atletului care tinde mereu mai sus".**

Simbătă 8 februarie un tînăr student din România a răpit gravitației cea mai bună performanță mondială a anului pe teren acoperit la săritura în înălțime.

Frumoase sînt asemenea întîmplări.

Socrate STĂNESCU

Se mărește contribuția medicinii la dezvoltarea generală a sportului românesc

(Urmare din pag 1)

tiv. Examinările trebuie să fie cu atît mai complexe și mai frecvente cu cît intensitatea efortului la antrenamente și concursuri este mai mare.

Instrucțiunile se adresează în primul rînd sportivilor, cărora le creează posibilitatea unei îndrumări permanente, sub aspect medical, în pregătire. Apoi, ele îi interesează în mod direct pe tehnicieni, antrenori și pe profesorii de educație fizică, precum și pe cadrele din unitățile sanitare — în special din serviciile medico-sportive — angrenate în această acțiune.

— Ce precizări importante sînt prevăzute în acest document elaborat de Ministerul Sănătății și C.N.E.F.S. ?

— Controlul medical este obligatoriu o dată la șase luni pentru sportivii legitimați — din cluburi și asociații — care participă la campionatele republicane, pentru elevii din școlile sportive și din liceele cu program de educație fizică, precum și pentru juniorii confirmați în secțiile de performanță ale cluburilor și asociațiilor sportive, examinarea efectuîndu-se în dispensarele pentru sportivi, în serviciile pentru controlul sportivilor (din policlinici) sau la cabinetele medicale de la bazele sportive. Fără acest control nu se va putea participa la competiții și concursuri.

Elevii și studenții care participă numai la campionatele școlare sau universitare vor efectua controlul medical o singură dată pe an, în cadrul cabinetelor medicale din școli, în cadrul dispensarelor și policlinicilor pentru studenți sau, în lipsa acestora, la policlinicile sau circumscripțiile sanitare teritoriale.

Controlul medical al sportivilor din loturile olimpice și republicane se face la interval de 4 luni (deci, de trei ori pe an) la Centrul de medicină sportivă.

— Care este — în noile condiții — conținutul controlului medical ?

— Baremul obligatoriu cuprinde : examen clinic, de laborator, radiologic, oftalmologic, O.R.L., stomatologic, somatoscopic și antropometric, precum și explorări funcționale — care duc la sintetizarea avizului medico-sportiv. Pentru sportivii participanți la campionatele republicane (diviziile A, B, C) se va efectua — obligatoriu — electrocardiograma de repaus și în efort. Practicanților ramurilor în care solicitarea nervoasă este intensă (box, box, ciclism, fotbal, scrimă, tir ș.a.) li se va face și un examen neurologic. Boxerilor li se recomandă efectuarea electroencefalogramei și radiografiei craniene și a articulației pumnului. La aprecierea medicului, în afara baremului pot fi făcute și alte examinări de specialitate.

— Ce măsuri se vor lua pentru ca instrucțiunile să fie puse în aplicare în întreaga țară, în mod permanent ?

— Prezentarea la controlul medical — fără de care nu se poate participa la antrenamente și concursuri — *este o obligație a sportivilor și antrenorilor. De asemenea, sportivii, antrenorii și medicii afectați pe lîngă loturi și echipe au obligația de a respecta întrutotul indicațiile cuprinse în avizul medico-sportiv. Organizatorii de competiții, arbitrii întîlnirilor și antrenorii care nu vor respecta instrucțiunile vor fi direct răspunzători de eventualele accidente și pasibili de a suferi rigorile legii.*

— Cum va fi asigurată asistența medicală a sportivilor ?

— Se prevede ca bazele sportive pe care se desfășoară o activitate susținută să aibă un cabinet medical, iar toate celelalte să fie dotate cu truse medicale. Programul personalului medico-sanitar de la cabinetele medicale ale bazelor sportive va fi corelat cu programul de desfășurare a antrenamentelor și competițiilor. Au fost întocmite noi baremuri pentru aparatură, instrumentar și medicamente, destinate unei asistențe medicale eficiente a sportivilor.

★

Grija pentru sănătatea sportivilor este evidentă în acest nou document elaborat recent de către Ministerul Sănătății și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport. Cadrele medicale, organele și organizațiile sportive, antrenorii și sportivii vor trebui să pună în aplicare cu consecvență aceste instrucțiuni, a căror geneză este dorința de a-i sprijini în efortul lor susținut, continuu, pentru creșterea măiestriei sportive.